

Nr 14

Av herr Björkänge m. fl., om rätt för småföretagare till vissa avdrag vid inkomsttaxeringen.

Skyldigheten att avge deklaration eller andra uppgifter för taxeringen medför numera betydande kostnader särskilt för företagargrupperna, vilkas deklara-tionsförfarande i allmänhet är betydligt mer komplicerat än andra gruppers. Denna börda har ökats ytterligare genom den allmänna varuskatten, som kräver deklaration av den skattepliktiga omsättningen vid sex olika tillfällen per år.

Taxeringsorganisationen håller f. n. på att byggas ut väsentligt enligt det beslut som fattades av 1956 års riksdag. Taxeringsmyndigheterna har härigenom fått avsevärt ökade möjligheter till kontroll och även större möjligheter till skönsmässig taxering och taxeringsrevision. Den skärpta kontrollen skall väsentligen sättas in mot företagarna. Särskilda taxeringsnämnder inrättas med uppgift att taxera främst rörelseidkare och fria näringsutövare. Vid 1959 års riksdag beslutades i anslutning till 1956 års taxeringsreform om utbyggnad av taxeringsorganisationen för kontroll av den allmänna varuskatten, som upptages genom olika företagargrupper.

Det är helt naturligt, att den på detta sätt gentemot företagargrupperna utökade taxeringsverksamheten också kommer att medföra ökade arbetsuppgifter och därmed kostnadshöjningar för företagarna. Man måste räkna med att antalet besvärsmål kommer att öka — särskilt under inlednings-skedet för den nya taxeringsorganisationen, då oklarhet kan väntas råda beträffande tillämpningen i olika avseenden. De skattskyldiga får härigenom ökade kostnader icke endast för upprättande av deklarationer utan i stor utsträckning även för anförande av besvär i högre instanser över taxeringsbeslut och för avgivande av förklaringar över besvär.

Större företag har i regel heltidsanställda speciella befattningshavare för fullgörande av uppgifter i samband med deklaration och taxering. Kostnaderna härför blir då liksom andra lönekostnader avdragsgilla vid inkomsttaxeringen. Vid mindre företag har man i regel inte möjlighet att för dessa uppgifter anställa speciella befattningshavare. Då företagaren själv oftast inte har tid eller möjlighet att upprätta deklarationer och besvärslagor eller bemöta anmärkningar från taxeringsmyndigheterna, måste han anlita hjälp från bokföringsbyrå eller andra sakkunniga. Kostnaderna härför blir emellertid inte avdragsgilla vid inkomsttaxeringen.

Det är enligt vår mening skäligt och rättvist, att även småföretagare får

rätt till avdrag vid inkomsttaxeringen för kostnader för upprättande av deklaration och för kostnader för fullföljande i högre instanser av mål rörande taxering. Sådana kostnader är ju i detta fall att betrakta som driftkostnader. Det synes oss angeläget, att denna fråga snarast prövas och att på grundval härav förslag förelägges riksdagen. Vi finner det också angeläget att man i detta sammanhang prövar möjligheten av att på bättre sätt än hittills ge den skattskyldige skäligt anstånd med erläggande av skatt i sådana fall, då talan mot taxeringsbeslut föres i högre instans intill dess att ärendet slutgiltigt prövats och avgjorts.

Med stöd av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag rörande rätt för småföretagare till avdrag vid inkomsttaxeringen för kostnader för upprättande av deklaration och för kostnader för fullföljande i högre instanser av mål rörande taxering samt angående möjligheter för sådana skattskyldiga till skäligt anstånd med erläggande av skatt intill dess att ärendet avgjorts i högre instans i enlighet med vad i motionen har anförts.

Stockholm i januari 1960

Karl Björkänge

Fritz Börjesson

Emil Elmwall

Gustaf Svensson
i Vä